

# OSTATNIE WIADOMOSCI

## KRAKOWSKIE

10 gr.

Przebieg miesięczny  
1.50 z odb. w Adm.  
1.95 z odb. do domu

Rok VII.

Kraków, Piątek 1 października 1937 r.

Nr. 272

# Wojna, czy pokój?

## Mussolini odpowiada, że wynikiem wizyty berlińskiej będzie pokój

Berlin obchodził wczoraj święto państwowe, proklamowane z powodu pobytu Mussoliniego.

W godzinach południowych Mussolini zjawił się na krótko w ambasadzie włoskiej, a następnie zabawił godzinę w głównej siedzibie faszystów berlińskich. Na powitanie Mussoliniego przybyło tam około 2500 faszystów z całych Niemiec, 3.500 dziewcząt i chłopców włoskich oraz liczna kolonia włoska.

Z kolei Mussolini odwiedził premiera Goeringa w jego siedzibie myśliwskiej w Karinhall. Wszystkie ulice Berlina i plac, prowadzące w kierunku Maifeld, zaroily się w godzinach popołudniowych o tłumów, spieszących na wielką manifestację wieczorną. Setki tysięcy uczestników manifestacji podażaly tam zwartymi grupami lub pojedynczo.

Na całym szlaku uformowano nieprzerwany łańcuch szpaler członków frontu pracy, szturmówek, sztafet ochronnych i policji. Ogólnie na ulice Berlina wyległo przypuszczalnie około 3 milionów ludzi.

Samo miejsce manifestacji wypełnione zostało szczególnie już na godzinę przed terminem. Doskonała organizacja nie zawsze mogła zapobiec nieuniknionym w takim ścisłym wypadku omdleniom, to też służba sanitarna interweniować musiała wielokrotnie.

O godz. 18.30 na miejsce manifestacji przybyli Mussolini i Hitler wraz z orszakiem towarzyszących im osób, witani oczywiście przez zebrane tłumy. Manifestację otworzył krótkim przemówieniem minister propagandy dr. Goebbels, wskazując z dumą na udział trzech milionów berlińczyków w święcie oraz wzywając do wysłuchania mów Hitlera i Mussoliniego.

Obaj mężowie stanu przemawiali z dużą energią. Mowy przerywane były długimi i ciągłymi owacjami tłumów. Duce przemawiał po niemiecku poprawnym językiem, silnie zaznaczając zgłoszkę „r”.

Mussolini poświęcił swą mowę faszyzmowi i hitleryzmowi, podkreślając wspólne ideały. „Całemu światu, który z napięciem stawia pytanie, co będzie wynikiem spotkania w Berlinie: wojna czy pokój — możemy obaj, kanclerz i ja głośno odpowiedzieć: pokój” — te słowa w mowie Mussoliniego zostały poświęcone zagranicy. Na zakończenie chór setek tysięcy osób odśpiewał hymn włoski oraz hymny niemieckie.

nie dwóch świadków, którzy rzekomo znajdowali się na placu w Auteuil o godz. 1-ej w południe, a więc w chwili, kiedy gen. Miller miał tam zaznaczone spotkanie z rzekomymi attachés wojskowymi. Jeden z tych osobników stwierdził, że o godz. 12.50 miał widzieć gen. Skoblina w tym

miejsce właśnie w rozmowie z jakimś innym osobnikiem, drugi zaś stwierdził, że 15 minut później nikogo na tym placu w sąsiedztwie stacji kolejki podziemnej nie było. Stąd wnoszą w Paryżu, że o godz. 1.15 już sprawa porwania gen. Millera była faktem dokonanym.

## Tajemnica porwania generała Millera

### i zniknięcia gen. Skoblina nie została jeszcze rozwiązana

PARYŻ. Śledztwo w sprawie tajemniczego zniknięcia obu generałów rosyjskich Millera i Skoblina w dalszym ciągu nie daje żadnych konkretnych danych, wyjaśniających zagadkę.

Zarówno sprawa samochodu ambasady sowieckiej, który przy był do Hawru na spotkanie okrętu „Maria Ulianowa”, jak i drugiego auta, które dostrzeżono na innej drodze, prowadzącej z Paryża, również całkowicie wyjaśniono, bez dodatnich wyników dla śledztwa.

Dwóch rzekomo tajemniczych osobników, których widziano w restauracji rosyjskiej na kilka dni przed zniknięciem gen. Millera z gen. Skoblinem i jego żoną, zostało zidentyfikowanych, przy czym nie wniesli oni żadnego wyjaśnienia do sprawy.

Tak samo sprawa mieszkania gen. Skoblina w czasie ostatnich trzech tygodni przed zniknięciem, została ostatecznie wyjaśniona.

Okazało się, że generał po przybyciu z Osuire, nie znalazł w hotelu Pax, gdzie zamieszkiwał zwykle, pokoju dla siebie i zmuszony był zatrzymać się przez parę tygodni w hotelu sąsiednim.

W ciągu dnia wczorajszego władze śledcze przesłuchiwały gen. Denikina, licząc na to, że może on będzie mógł udzielić jakichś danych, pozwalających na trafić na jakieś ślady, nadzieje te jednak zawiodły.

Jedynym nowym elementem, który ujawnił się w ciągu dnia wczorajszego, było przesłucha-

## Bombiarze paryscy na wolności

### Policja na weselu złodziejskim

PARYŻ. Policja w dalszym ciągu przeprowadza energiczne śledztwo i rewizje w poszukiwaniu sprawców zamachów bombowych na siedzibę związku przemysłowców.

W ciągu tylko jednej nocy z poniedziałku na wtorek dokonano 42 rewizyj w kołach anarchistycznych. Jednocześnie przeprowadzane są obławy w poszukiwaniu niepożądanych cudzoziemców, przebywających w Paryżu nielegalnie.

W czasie jednej z takich obław policja natrafiła na wesele złodziejskie, aresztując 12 uczestników bankietu weselnego, w którym brali udział znani złodzieje kieszonkowi, karani kilkakrotnie przez policję paryską i

wydaleni wielokrotnie z granic Francji.

W większości są to cudzoziemcy, przybyli do Paryża, aby operować wśród tłumów, zwiedzających wystawę.

Na czele tej bandy stało młode małżeństwo, niejaki Herman Katz i Chana Oldors.

Władze sądowe, które dotychczas wydawały bardzo łagodne wyroki we wszystkich oskarżeniach o nielegalny powrót do Francji w stosunku do osób, które już raz zostały dotknięte wydaleniem, tym razem zaczęły wydawać wyroki surowsze.

## Wyłączenie społeczeństwa

### zostało zakazane przez premiera

Prezes Rady Ministrów gen. Sławoj Składkowski wydał dnia 27 września r. b. następujący okólnik do pp. wojewodów i starostw:

Bezpośrednia zależność organizacji społecznych i stowarzyszeń od kierowników władz administracji ogólnej przez piastowanie przez nich prezesowskich godności tamuje w dużym stopniu inicjatywę i samodzielność tych organizacji.

Starosta-prezes często znajduje się w sprzeczności ze stanowiskiem starosty-władzy administracyjnej, lub starosty-przewodniczącego Wydziału Powiatowego z narażeniem obiektywnej oceny. Przez to samo stanowisko starosty niejednokrotnie jest wystawione na próby niepożądane.

Pragnę, z jednej strony, by dobrej

woli społeczeństwa i zdrowej ambicji i jej inicjatywie dać upust samodzielnego załatwiania coraz to wyższych celów i zagadnień społecznych, z drugiej zaś, by podległa mi administracja nie wyręczała niepotrzebnie społeczeństwa, wszędzie tam, gdzie ono samo da sobie radę.

Wobec powyższego zarządzam co następuje:

W ciągu najdalej dwóch miesięcy od daty niniejszego zarządzenia pp. starostowie zrezygnują ze stanowisk prezesów organizacji społecznych z wyjątkiem organizacji wyższej użyteczności publicznej, jak np. L.O.P.P.

Nie znaczy to, żeby starosta nie interesował się, nie był w kontakcie, względnie unikał życzliwej współpracy.

## Grób znalazł w bieda - szybie

### Tragiczna akcja ratunkowa

W jednym z t. zw. bieda szymbów koło Czeladzi zginął wśród tragicznych okoliczności robotnik atSiawlsnejunlidorahtpuylnik Stanisław Samerski, który opuścił się na linie do szybu i na głębokości 10 metrów wydobywał węgiel.

Wpewnym momencie nastąpiło oberwanie się zwalów zie-

mi, które go przysypały. Wszczęto natychmiast akcję ratunkową i w chwili, kiedy do tarto do zasypanego górnika: poczęto go wydobywać z podziemi, nastąpiło powtórne oberwanie się ziemi, tak że Samerski spadł na dno szybu głębokości 20 metrów, ponosząc śmierć na miejscu.

## Czy jesteś członkiem L.O.P.P.

## 33 podsądnych zostało uniewinnionych w procesie o zajścia raclawickie

We wtorek w południe około godz. 13 Sąd Okręgowy w Kielcach na sesji wyjazdowej w Miechowie ogłosił wyrok w sprawie zajść raclawickich.

Sąd uznał, że oskarżeni dopuścili się występku z art. 163 k.k. i na mocy tego artykułu skazał:

Jana Burego, Bronisławę Kowiorską, Józefa Króla i Jakuba Piłata na jeden rok więzienia każdego.

Henrykę Dejwerek, Piotra Króla i Wincentego Króla na 8

miesiący więzienia każdego.

Michała Bujaka, Antoniego Jurkowskiego, Stefana Janika, Ludwika Leszczyńskiego, Aleksandra Leszczyńskiego, Teodora Łoja, Józefa Marca, Stanisława Michalskiego, Mieczysława Michalskiego, Stanisława Nawrockiego, Leonarda Placka, Andrzeja Wachowicza, Marię Wachowicz, Mieczysława Wojtasa, Bronisława Zaprzalskiego, Zygmunta Zaprzalskiego, Romana Zawartkę, Józefa Ziarko na 6 miesięcy więzienia każdego.

Pozostałych oskarżonych w liczbie 33 sąd z braku dostatecznych dowodów winy uniewinnił.

Pod ogłoszeniu wyroku obrona zgłosiła wniosek, aby wszystkich oskarżonych sąd zwolnił z aresztu i oddał pod dozór policyjny. Prokurator sprzeciwił się wnioskowi obrony. Sąd po naradzie postanowił utrzymać do tychczasowy środek zapobiegawczy względem pozostałych skazanych.

Prokurator zapowiedział apelację.

# Potworna zbrodnia w Otwocku

## Zboczeniec oblał dziewczynę benzyną i podpalił.—Policja prowadzi dochodzenie, celem zdemaskowania zbrodniarza

Od pewnego czasu władze bezpieczeństwa były alarmowane wieściami o jakimś tajemniczym zboczeńcu, który grasował w Otwocku. Napadał porą wieczorową na samotnie spacerujące kobiety i zadając im z tyłu cios nożem, uciekał.

We wtorek wieczór zboczeniec ten dokonał nowej zbrodni. Ofiarą jego padła 18-letnia Wacława Sobieniakówna, zamieszkała przy ul. Samorządowej 25.

Wacława Sobieniakówna wróciła około 8 wiecz. z przyjaciółką do domu. Gdy pożegnała przy jaciółce i zamierzała wejść do mieszkania, z ciemności wyłonił się jakiś mężczyzna, oblał ją benzyną, wyciągnął zapalniczkę i podpalił suknie.

W ciągu jednej chwili nieszczęsna dziewczyna stanęła w płomieniach. Na jej rozpaczliwe krzyki z domu wybiegli lokatorzy, którzy w mig zorientowali się w sytuacji, zarzucili na Sobieniakównę koce i zgasiли ogień. Mimo to Sobieniakówna doznała ciężkich poparzeń.

Napastnik korzystając z ogólnego zamieszania zdołał uciec. Ofiara zamachu nie może

nic bliższego o nim powiedzieć. Noc była bardzo ciemna, a napastnik trwał tylko kilka chwil. Również i przyjaciółka Sobieniakówny nic bliższego nie może podać. Twierdzi, że nikogo w pobliżu domu nie zauważyła i że zaraz po odprowadzeniu przy

jaciółki oddaliła się. Usłyszała przeraźliwe krzyki, wróciła na miejsce wypadku, aby przyjść z pomocą Sobieniakównie. Po drodze nie zauważyła jednak nikogo podejrzanego.

Władze wszczęły energiczne śledztwo w tej tajemniczej spr

wie. Na razie nie dało ono jeszcze żadnych wyników.

Zbrodnia wywołała w Otwocku wielkie poruszenie, szczególnie wśród kobiet, które w obawie przed tajemniczym zboczeńcem boją się wychodzić wieczorami same na ulicę.

# Włochy i Rzesza tworzą front

## oparty na założeniach ideowych i politycznych

BERLIN. Mowy wygłoszone przez Mussoliniego i Hitlera w Maifeld stanowią niewątpliwie jedno z największych wydarzeń politycznych doby ostatniej. Sam fakt wyrażenia, chociaż w różnej nieco formie, pokrywających się całkowicie idei nie pozostanie bez następstw na dalszy rozwój wypadków w Europie.

Ta jedyna w swoim rodzaju manifestacja dowodzi, że Rzesza i Włochy tworzą obecnie

front oparty na przesłankach ideowych raczej, niż politycznych.

Powstał on, jak sam Mussolini przyznał, pod naporem zewnętrznym, a wówczas znalazł się i wspólny język.

Patrząc z Berlina, cele tego frontu są jasno skryształizowane i polegają na zdecydowanym dążeniu obu państw do wyłączenia wpływów Moskwy na politykę

europejską.

Nawet w zagadnieniu Austrii — tak dla obu stron ważnym — musiała między obu mężami stanu, chociaż bez rozgłosu, powstać platforma porozumienia.

Porozumienie to znalazło się na szerszej płaszczyźnie palących zagadnień, wynikających bezpośrednio z niebezpieczeństwa, które obaj mężowie stanu widzą w agresywnych siłach, idących z Moskwy.

Opowiedzenie się dziś w tak wyraźnych słowach przez Mussoliniego przeciwko międzynarodowemu bolszewizmowi zbiega się całkowicie z ostrym tonem wystąpienia kanclerza w Norymberdze.

Obaj oni rzucają w swych mowach hasło moralnej krucjaty przeciwko Moskwie dzisiejszej, zastrzegając przytem wyraźnie, iż nie pragną tworzyć bloku przeciw Europie, lecz pierwsze ogniwo w łańcuchu państw, które pragną współpracy dla „ratowania kultury europejskiej”.

Jako ciekawy szczegół z mowy Mussoliniego zwrócił tu uwagę powściągnięty ustęp, w którym Mussolini otwarcie powiedział o tysiącach włoskich ochotników, którzy walczyli w Hiszpanii, gdyż „groźące okoliczności wymagały chwycenia za broń”.

**DINOL** PŁYN — PRZY POCENIU PACH PROSZEK PRZY POCENIU NOG **OD POTU**

# Ekspert trzech mocarstw

## opracowali plan ochrony żeglugi handlowej

PARYŻ. Wczoraj rano, delegacje ekspertów do spraw morskich W. Brytanii, Francji i Włoch osiągnęły porozumienie i opracowały projekt układu, który będzie przedstawiony zainteresowanym.

Układ ten ma na celu zapewnienie ochrony żeglugi handlo-

wej na Morzu Śródziemnym przeciwko nielegalnym aktom przewidzianym przez układ w Nyon.

Wieczorem odbyły się ostatnie posiedzenia delegacji, na którym podpisano projekt układu.

# Rewizja w Związku Nauczycielstwa

## Władze wyznaczają tymczasowego zarządcę?

W nocy z wtorku na środę przeprowadzono rewizję w biurach Związku Nauczycielstwa Polskiego, mieszczących się przy ul. Dobrej 6—8 w Warszawie.

Rewizja trwała kilka godzin. Rewizję przeprowadzali: inspektor Maleszewski, radca Skarbek oraz referent Nowacki z Komisariatu Rządu. W wyniku rewizji

opieczutowano książki.

W toku rewizji ujawniono nie dokładności w gospodarce zarządu Z. N. P. Okazało się, że niektórzy członkowie zarządu pobierali bardzo wysokie wynagrodzenia, że udzielano większych pożyczek. Ba odbywano podróże za granicę na koszt związku.

Wskutek tej gospodarki budżet związku w wydatkach administracyjnych był przekroczony o 200.000 zł. Ten niedobór budżetowy zarząd starał się pokryć oszczędnościami w innych działach budżetu, a mianowicie w tych, które obejmowały świadczenia dla ogółu członków.

W związku z wykryciem tych niedokładności w gospodarce zarządu, Związek Nauczycielstwa Polskiego ma otrzymać tymczasowego zarządcę.

CZYTAJCIE

# Zycie Kobięce

# Dziennikarze potępiają terror

## w stosunkach prasowych

Wydział wykonawczy Związku Dziennikarzy R. P. na posiedzeniu odbytym dnia 29 b. m. jednomyślnie potępił akty terroru w stosunkach prasowych.

Wydział wykonawczy Z.D.R. P. który w ostatnich czasach wspólnie z Polskim Związkiem Wydawców Dzienników i Cza-

sopism podjął inicjatywę przestrzegania etyki pomiędzy piśmami, stwierdza z zadowoleniem że w konkretnym wypadku cała prasa bez różnicy kierunków politycznych jednomyślnie potępiła metody gwałtu fizycznego.

# Poszukiwania spadkobierców

## 18 mil onów franków

Do Kalisza przybył francuski adwokat J. Bocker. Poszukuje on w tym mieście spadkobierców po emigrancie polskim Ignacym Maciejewskim, który nie dawno zmarł we Francji.

Ignacy Maciejewski wyemigrował do Francji w roku 1905 i w ciągu kilkunastu lat dorobił się majątku, wynoszącego około 18 milionów franków. Po śmierci Maciejewskiego spieniężono

jego majątek i ulokowano pieniądze w Banku Francuskim. Po nieważ po spadek nikt się nie zgłasza, wysłano do Polski adwokata, aby zajął się odszukaniem spadkobierców zmarłego milionera.

Adwokat Bocker znalazł w Kaliszu kilka rodzin Maciejewskich i po sprawdzeniu metryk wrócił do Francji.

# Fakir Ipi walczy dalej

LONDYN. Na północno - zachodniej granicy Indji doszło do nowych krwawych starć między wojskami brytyjsko - indijskimi, a szeregami podbuntowanymi przez fakira Ipi.

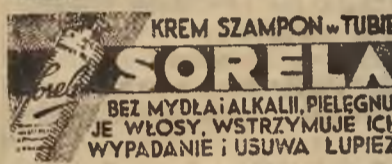
Na zachód od Rañruk rozbita została banda buntowników, złożona z 300 ludzi.

W południowej części Waziristanu powtarzają się również napaści na oddziały angielskie.



# Rekwizycja koców i materaców

WALENCJA. Dziennik urzędowy Ministerstwa Obrony ogłosił dekret, mocą którego każdy obywatel, posiadający więcej niż jedną kołdrę i jeden materac, o bowiązany jest oddać pozostałe kołdry i materace do dyspozycji władz wojskowych.



# Rozbił się samolot wojskowy

LONDYN. W pobliżu lotniska Sealañd rozbił się samolot wojskowy. Dwaj lotnicy ponieśli śmierć. Dziewięciu robotników pracujących w sąsiedztwie, którzy rzucili się na pomoc lotnikom, uległo silnemu poparzeniu przy wybuchu zbiornika z benzyną.



# DOBRY SEN PRZEDEWSZYSTKIM

## ZIOŁA DLA NERWOWYCH

### Dra BREYERA nr. 4

ZADAJCIE WSZEDZIE WYTWÓRNIA POLHERBA, KRAKÓW-PODGÓRZE

Zaburzenia nerwowe odbierają spokój ducha, przyczyniają wiele przykrości, uniemożliwiają pracę, odbierają sen, wyniszczając w ten sposób organizm. Aby odzyskać zdrowie, krzepiący sen i spokój ducha należy wzmocnić i uspokoić system nerwowy; stosuje się w tych wypadkach.

# 5 osób w płonącym samolocie

## Bohaterski pilot odniósł lekkie obrażenia

Cała Czechosłowacja znajduje się pod wrażeniem niecodziennego wypadku samolotowego, który wyłącznie dzięki niezwykłej przytomności umysłu pilota nie zakończył się straszną katastrofą.

Wczoraj w godzinach popołudniowych z lotniska w Bratisława wystartował do lotu do Pragi samolot, na którego pokładzie znajdował się naczelnny pilot, dwóch jego pomocników i dwóch pasażerów. Gdy samolot wzbijał się w powietrze, nagle z niewyjaśnionych dotąd przyczyn stanął on w płomieniach.

Pasażerów ogarnęło tak wielkie przerażenie, że nie potrafili otworzyć automatycznych gaśnic i stłumić ognia.

Pilot ani na chwilę nie stracił przytomności umysłu. Z miejsca zorientował się w sytuacji, rozumił, że za chwilę ogień dotrze do zbiorników z benzyną, a wówczas nastąpi wybuch i wszystkie osoby znajdujące się w samolocie poniosą śmierć. Pilot zdał sobie sprawę, że musi jak najszybciej dosięgnąć ziemi, że tylko to może go ocalić. Nie namyślając się ani chwili nurkował i w ciągu niecałej sekundy znalazł się na ziemi, mimo, że

cały stał w płomieniach, lądował przed wybuchem.

Podczas, gdy samolot pełnym gazem znajdował się w pełnym ruchu, pasażerowie otworzyli drzwiczki i wyskoczyli. Odnieśli oni lekkie obrażenia cieleśne, natomiast pomocnicy pilota, czekający z zimną krwią na chwilę, w której maszyna się zatrzyma, wyszli z tej niezwyklej przygody bez szwanku. Bohaterski pilot odniósł lekie poparzenie. Pomimo że straż ogniowa lotniska natychmiast przystąpiła do akcji ratowniczej, samolot spłonął doszczętnie.

**Wesoły  
kacik**

## Sumienny klient

W gabinecie adwokata Chrypki zjawil się interesant.

— A, pan Ptaszek! — uśmiechnął się na przywitaniu adwokata. — Nareszcie pan przyszedł! Myślałem, że już się pan więcej nie pokaże.

Interesant, obrzymi drab, usiadł na brzeżku krzesła i spojrział z wyrzutem na swego obrońcę.

— Ja bym się miał nie pokazać?... Jak mnie pan mecenas o takie coś może posądzać?

— Zdarza się, zdarza się... — westchnął adwokat. Bardzo wiele klientom nie dopłaciło mi po sprawie. I więcej się nie pokazał.

— Ale nie ja! — uderzył się w pierś interesant. Ja przecież chodzę tylko po świecie i pana mecenas z wdzięcznością wspominam! Przecież mnie pan mecenas za nogi można powiedzieć z ostatniej sprawy wyciągnął.

Adwokat chrząknął z godnością.

— No tak... Sprawa była trudna... Dużo poszłak przemawiało przeciw panu...

— Ja sam wiem, panie mecenasie — ciągnął drab — że bez pana bym nie wylazł. Póki czołwiek ma alibi, to chodzi na wolności. Ale jak alibi nie będzie, to tylko pan mecenas może uratować! Nie, nie, panie mecenasie, ja pana nie wykantuję. Specjalnie przyszedłem, żeby uczciwie wyregulować. Ile się jeszcze panu mecenasowi, za pozwoleniem, należy?

— Jeszcze sto złotych. Drab, pan Ptaszek, podrapał się z zakłopotaniem w głowę.

— Sto złotych? Hm... Grubszy grosz. Rzeczywiście ciężko mi będzie, bo chwilowo czuję za stój w interesie... Ale a propos, przepraszam pana mecenasie, że ośmieliłem się zapytać. Ten adwokat Czkawicki też ma niezgorzszą praktykę w naszej branży, prawda?

— Owszem. Czkawicki to wzięty adwokat.

— Właśnie sobie to zauważyłem. On zdaje się na Nowem Świecie zamieszkuje.

— Tak. Pod 118-tym.

— A mecenas Szepciuch także samo panu mecenasowi klientele odbija. Ja to od naszych ludzi wiem. Jak może tak panu mecenasowi w drogę wchodzić?

— Hm... jak by tu panu powiedzieć... A właściwie, dlaczego pan pyta?

— Tak sobie. Mnie to interesuje. Adwokat Podgadulski może panu konkurencji nie robi? Już ja dobrze wiem.

Adwokat słuchał nieco zdziwiony.

— O co panu właściwie chodzi, panie Ptaszek?

Pan Ptaszek zamiast odpowiadać sięgnął do kieszeni i wydobyl 10-ciozłotową monetę. Położył ją na biurku.

— Tu, panie mecenasie — rzekł — dopłacam dychę gotówką.

— Jak to pan dopłaca? — zdziwił się adwokat. — Do czego pan dopłaca?

— Niech się pan mecenas nie targnie. Po 30 złotych od łebka, to nie drogo.

— Od jakiego łebka? Nie rozumiem pana.

— Przecież mówię wyraźnie, panie mecenasie. Ja panu tych trzech konkurentów zgaszę po trzydziści złotych od łebka, to razem wyniesie 90 złotych. A resztę, 10 złotych gotówką dopłacam. I bełtany kwit.

Napoleon Sadek.

## Obrońcy zrzekli się obrony w procesie „wrogów ludu”

MOSKWA. Za szkodnictwo uprawiane na stacji maszynowo-traktorowej w Malesiewie obwo-  
du gorkowskiego w celach kontr-  
rewolucyjnych, dwaj funkcyjna-  
riusze zostali skazani na karę  
śmierci przez rozstrzelanie, je-  
den zaś na 10 lat więzienia.

Na podkreślenie zasługuje

## 2 miesiące pracy za parę butów

Tak zarabiała listonosze w Sowietach

MOSKWA. Jak donoszą „Iz-  
wiestia”, na mocy rozporządze-  
nia ludowego komisarza łączno-  
ści Bermana, pensje funkcyjna-  
riuszów tego komisariatu zosta-  
ły z dniem 1 września znacznie  
podwyższone.

Najwyższe płace po podwyż-  
ce będą wynosiły 540 rubli mie-  
sięcznie, najniższe zaś np. listo-  
nosza trzeciej kategorii 120 ru-  
bli miesięcznie.

Ponieważ kilogram masła ko-  
sztuje od 17 do 18 rubli m, mie-  
sięczna pensja listonosza stano-  
wić będzie równowartość 6 i pół  
kg. masła lub jednego buta, gdyż  
para butów kosztuje 240 rb.

Poza tym rozporządzenie po-  
stanawia iż pracownicy stacha-  
nowcy na podstawie orzeczenia  
specjalnej komisji będą mogli  
otrzymywać tytuł „mistrza łącz-  
ności” i dodatkowe wynagrodze-  
nie.

## GIEŁDA

Dewizy: Berlin 212,97, Londyn  
26,17, Nowy-Jork 5,29 i jedna ósma,  
Paryż 18,13, Praga 18,45, Wiedeń  
99,20, Zurych 121,50.

Papiery procentowe: 3% poz. prem.  
inwest. 8,00; 4% państw. poz. prem.  
dolar. 38,25.

Akcje: B. Polski 108,00; Warsz.  
Tow. Fabr. Cukru 36,00; Węgiel  
29,60; Lilpop 53,50; Modrzejów 9,90;

przemówienie obrońców skaza-  
nych, którzy oświadczyli, iż ja-  
ko obywatele wielkiego państwa  
sowieckiego nie mogą bronić wro-  
gów ludu. Tego rodzaju mowy  
obroncze zdaje się są pierwsze  
w historii palestry sowieckiej.

Wyrok został zatwierdzony  
na doraźnie zwołanych wiecach

## BRADIO

CZWARTEK DN. 30.IX.1937 r.  
6.15 „Kiedy ranne”. 6.18 Gimnasty-  
ka. 6.38 Muzyka. 7.00 Dziennik por.  
7.10 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja  
dla szkół. 11.15 Poranek muzyczny  
dla liceów. 11.40 Płyty. 11.57 Sygnał  
12.15 Pogadanka rolnicza. 12.25 Mu-  
zyka salonowa. 15.45 Wiad. gospod.  
16.00 „Na siodełku motocykla” — po-  
gadanka. 16.15 Chór im. Moniuszki.  
16.45 „Działkowcy zbierają plony” —  
felieton. 17.00 Koncert Ork. Filharm.  
Warsz. 17.50 Poradnik sportowy. 18.05  
Pogadanka społeczna. 18.10 Program  
na jutro. 18.15 Małe zespoły jezdowe  
(płyty). 18.50 Pogadanka aktualna.  
19.00 Powszechny Teatr Wyobraźni:  
„Pułapka” — premiera. 19.30 „Pań-  
stwo buduje się pracą, a broni krwią”  
— audycja poświęcona junackim hu-  
com pracy. 19.50 Wiadomości spor-  
towe. 20.00 Koncert rozrywkowy.  
20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Wi-  
adomości rolnicza. 21.05 D. c. koncer-  
tu rozrywkowy. 21.45 „Doktor Piotr”  
— opowiadanie. 22.00 Recital śpiewa-  
czy. 22.30 Sonaty. 22.50 Ostatnie  
wiadomości.

WARSZAWA II (MOKOTÓW)  
13.00 Koncert Filadelfijski Ork.  
Symf. (płyty). 14.00 Parę informacji.  
14.06 Koncert rozrywkowy (płyty).  
15.00 Jak spędzić święto? 15.10 Kon-  
cert solistów. 22.00 Wiadomości spor-  
towe. 22.05 Reportaż z życia. 22.20  
Muzyka lekka (płyty). 23.15 — 24.00  
Muzyka taneczna (płyty).

## Nasz wielki konkurs-ankieta z nagrodami 10 najpopularniejszych Polaków i Polek

Hallo! Hallo! Czy już nadesłałeś swą listę kandydatów?

P. Leon Kiljański z Warsza-  
wy (Śliska 18) przedstawia li-  
stę jego zdaniem najpopularniej-  
szych Polaków i Polek:

1) Min. Beck, 2) prem. Składkow-  
ski, 3) gen. min. Kasprzycki, 4) Kie-  
pura, 5) Paderewski, 6) wof. Jarozew-  
icz, 7) Eugeniusz Bodo, 8) Adoli  
Dymsha, 9) Adam Brodzisz, 10) pułk.  
Koc, 11) prezydent Warszawy Sta-  
rzyński, 12) Jędrzej Moraczewski.

P. Maria Liberacka z Zyrar-  
dowa oddaje głos na następu-  
jących kandydatów:

1) Paderewski, 2) Kiepusa, 3) Hal-  
ler, 4) gen. Sosnkowski, 5) Pola Ne-  
gri, 6) Walasiewiczówna, 7) Bajan, 8)  
Rodziewiczówna, 9) Kusociński, 10)  
Wojciech Kossak.

P. Tomaszewski Teofil przy-  
znaje największą popularność  
następującym osobom:

1) Min. Beck, 2) prem. Składkow-  
ski, 3) Marsz. Piłsudska, 4) gen. Sos-  
nkowski, 5) pułk. Koc, 6) gen. Haller,  
7) gen. Żeligowski, 8) Paderewski, 9)  
ks. Rękas, 10) gen. Kordian-Zamor-  
ski.

P. Salomon Leszberg z War-  
szawy (Dzielna 36), b. ochotnik  
Wojsk Polskich, b. członek Stra-  
ży Obywatelskiej z 1915 r., zgła-  
sza taką listę najpopularniej-  
szych Polaków i Polek:

1) Marsz. Piłsudska, 2) prem. Skład-  
kowski, 3) min. Beck, 4) min. Zya-  
dran - Kościłkowski, 5) gen. Sos-  
nkowski, 6) gen. Żeligowski, 7) pułk.  
Walery Sławek, 8) prezydent War-  
szawy Starzyński, 9) Stanisław Grusz-  
czyński, 10) Paderewski.

P. Marian Kamiński z Warsza-  
wy (Rymarska) głosuje na na-  
stępujących kandydatów:

1) Paderewski, 2) prem. Składkow-  
ski, 3) Jędrzej Moraczewski, 4) gen.  
Sosnkowski, 5) Tomasz Arciszewski,  
6) gen. Haller, 7) Marsz. Piłsudska, 8)  
gen. Żeligowski, 9) min. Beck, 10)  
Adam Koc, 11) major Skarżyński, 12)  
Bajan, 13) Kiepusa, 14) Walasiewi-  
czówna, 15) Jadwiga Smosarska.

P. B. Kielbasiński z Prusko-  
wa (Cedrowa 10a) tak prezentu-  
je swych wybranych:

1) prem. Składkowski, energiczny  
działacz polityczny i twórca porzą-  
dku w Polsce, 2) Paderewski, muzyk  
wszechświatowej sławy. Znany dzia-  
łacz i filantrop, 3) Marsz. Piłsudska,  
znana działaczka społeczna i bojow-  
niczka o niepodległość, 4) Kiepusa,  
wszechświatowej sławy tenor, 5) pułk.  
Adam Koc, inicjator zjednoczenia na-  
rodu polskiego, 6) min. Beck, uważa-  
ny za polskiego Salomona w poli-  
tycznych sprawach międzynarodo-  
wych, 7) Walasiewiczówna, najszyb-  
sza kobieta świata, 8) Jędrzejowska,  
słynna tenisistka, 9) kpt. Bajan, naj-  
sławniejszy orzeł polski, 10) Noji,  
mistrz bieżni.

P. Bolesław Grzelakowski z  
Warki nad Pilicą, grodu powsta-  
ńca Wysockiego, prezentuje  
„ludzi popularnych, z których  
poświęcenia i ofiarnej pracy je-  
steśmy dumni”:

1) prem. Składkowski, 2) pułk. Koc,

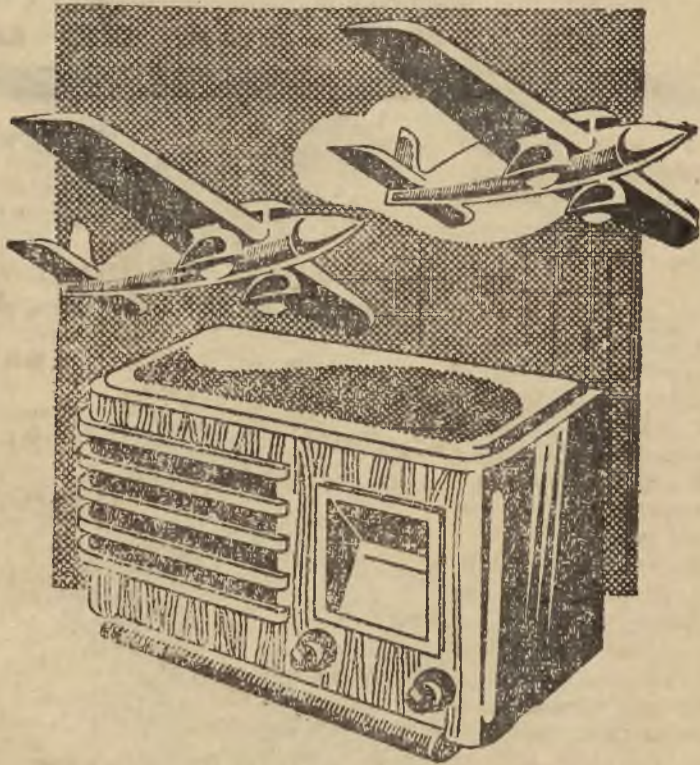
PASTA DO ZĘBÓW  
**KLOROMINT**  
ZDROWE ZĘBY

## Szantażował artystkę

WIEN. Sąd wiedeński ska-  
zał na 8 miesięcy więzienia nie-  
jakiego Waltera Moule za szan-  
tażowanie słynnej artystki dra-  
matycznej i filmowej Pauli Ves-  
sely.

Oskarżony wystosował do Pau-  
li Vessely list z zadaniem wy-  
płacenia mu 50 tysięcy szylin-  
gów, w razie nie wpłacenia tej  
sumy w oznaczonym terminie  
rozciągnie się na artystkę, że za-  
raz ją trądem.

**TEMPO**



Polobwodowy luksusowy  
odbiornik. Minimalna podatność na  
przeszkody. 4 lampy. Ułatwione  
strojenie. Inkrustowana skrzynka.

**ELEKTRIT**  
ODBIORNIKI NAJWYŻSZEJ KLASY

3) Paderewski, 4) gen. Haller, 5) min.  
Beck, 6) Marsz. Piłsudska, 7) ks.  
kard. Kakowski, 8) kpt. Bajan, 9)  
major Skarżyński, 10) Kiepusa.

Od „Bezimiennego” nadszedł  
list z Legionowa, który wysuwa  
poniższych kandydatów:

1) gen. Haller, 2) gen. Dowbór-Mu-  
śnicki, 3) gen. Wł. Sikorski, który do-  
wodził naszą armią pod Lwowem, 4)  
Paderewski, 5) Jędrzej Moraczewski,  
6) prof. Bartel, b. premier i dobry po-  
lityk, 7) Kiepusa, 8) kpt. Z. Burzyń-

ski, sławny lotnik balonowy, 9) J.  
Smosarska, 10) Pola Negri, 11) Wa-  
lasiewiczówna.

P. Jadwiga Czapska z Okęcia  
(Kryniczna 1) zgłasza do ankie-  
ty taką listę:

1) prem. Składkowski, 2) Paderew-  
ski, 3) Kiepusa, 4) min. Beck, 5) Mar-  
szalkowa Piłsudska, 6) pułk. Koc, 7)  
Walasiewiczówna, 8) gen. Haller, 9)  
Bajan, 10) J. Smosarska.

Jutro zamieścimy dalsze omó-  
winia ankiety

Wszyscy lubujemy się w sensacjach. Najmilszą jednak sen-  
sacją będzie dla nas wiadomość o większej wygranej w pierw-  
szej klasie czterdziestej loterii klasowej.

## Klub zwolenników ks. Windsoru

Członkami klubu mogą być tylko te osoby, które ży-  
wią sympatię do b. króla W. Brytanii

Zwolennicy i wielbiciele księ-  
cia Windsoru powołali w Lon-  
dynie do życia klub „Oktawia-  
nów”. Członkami klubu mogą  
być te wszystkie osoby, które  
żywią sympatię do byłego króla.

Członkowie klubu odnoszą się  
z całą lojalnością do króla Je-  
rzego VI i weale nie dążą do te-  
go, aby książę Windsoru ponow-  
nie zasiadł na tronie. Zadaniem  
ich jest zmusić do milczenia o-  
szerców, rozsiewających o  
księciu i jego małżonce pogłoski  
przynoszące ujmę ich hono-  
rowi.

Na czele klubu stoi sir  
George Bish. Przygotowuje on  
obecnie pierwsze sprawozda-  
nie o działalności klubu, które  
będzie opublikowane w angiel-  
skiej i zagranicznej prasie.

Ruch zapoczątkowany przez  
„Oktawianów” rozwija się. Fi-  
lie klubu powstały już nie tyl-  
ko we wszystkich większych  
miastach Anglii i dominiów,  
ale również i za granicą.

Członkowie klubu uważnie  
czytają gazety i przy jakiejkol-  
wiek napaści na księcia Wind-  
soru, wnoszą protesty i grożą  
oddaniem sprawy do prokura-  
tora, jeśli gazety nie przestaną  
prowadzić akcji przeciw księ-  
ciu.

Działalność klubu wydała  
już plony. Kilka gazet, które  
dotychczas wrogo odnosiły się  
do księcia Windsoru i w któ-  
rych od czasu do czasu poja-  
wiała się wzmianki przedsta-  
wiający go w złym świetle, za-  
przesłały napaści, na byłego  
króla.

Juliusz Morawski

# Musisz mnie kochać!

## Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

— A cóż tam takiego? — spytał Tom  
— Gobeld wymyśla na ciebie. Powiada, że paskudziś całą sprawę. Zajmujecie się z Alem prywatnymi sprawami, a tymczasem nic nie robicie w naszym wspólnym interesie.

— W tej chwili niewiele jest do zrobienia. Rozmawiałem o tym z Mickem. Musimy czekać, aż Klara będzie miała dziecko.

— To wszystko pięknie, ale oni zarzucają ci, że dotychczas nie są załatwieni obydwaj Tudziewicze. Podobno jednego pielęgnuje Klara, drugiego pilnują ci dwaj kolorowi. Gobeld ma obawy, że jego podejrzenia. A ty schowałeś się w domku i nic!... Coś, niedobrze, bracie!...

— Będę pojutrze, to pogadamy!.. Teraz naprawdę nie mam czasu. W każdym razie dziękuję ci, Fatty — potrząsnął rękę przyjaciela.

Zniknął zaraz w domu, śpiesząc do Hanki.

Fatty został z Mickiem.

— To wszystko nie podoba mi się — mruknął.

— I mnie też nie — zawtórował mu Mick. — Tom się zrobił jakiś dziwak!... Nie ten sam człowiek.

Całymi dniami i nocami siedzi przy tej dziewczynie, jakby była wysadzana drogimi kamieniami!.. Co jest u wszystkich diabłów? Czego się znowu tak trzęsie nad jedną kobietą?..

— Rzeczywiście!.. I jeszcze chorą przywozić sobie z Europy! Ja też tego nie rozumiem... Fantazja!..

Ale i Al też zwariował w Europie! Al też się podobno tak zakochał w tej samej, że chciał nie wracać do Stanów, zrezygnować ze spadku!.. Mówił mi to sam. Wariat!.. Coś niepojętego. Machać ręką na miliony... Nie rozumiem i już! W tym musi być coś innego! Jak ty myślisz, Mick?

— Co może być?

— Nie wiem... Gobeld bardzo kręci nosem. Mówiąc prawdę, pewnie zmierza do tego, żeby sprzedać Toma, a może i Ala. Może po to, żeby mniej ludzi było do podziału.

— Myślisz?... — zmarszczył brwi Mick. — To trzeba go uspokoić? To byłoby nie w porządku. W spóźnie nie może być takich kawałów!

— Nie wiem. Tak tylko przypuszczam. Chciałem pogadać obszernie z Tomem, to masz! Poszedł sobie i już! Będzie pojutrze! A tymczasem, jeśli Al trafi

przypadkiem na niego, to go podziurawi jak sito. Tak przynajmniej obiecywał. I kto wie, czy nie będzie chciał doirzysać słowa. Czy ja wiem, jak przyjmą Toma, kiedy będzie chciał się zjawić u mnie? I co ja mogę zrobić? Ja mam się narażać?.. Możebyś ty pogadał z Tomem, wytłumacz mu, powtórz, coś c\*ie mnie słyssał. Ja na razie nie chcę się mieszać do tego wszystkiego. Zawiadomiłem Toma lojalnie. Co ja mogę więcej zrobić?..

Mick pokiwał głową. Oparł się wielkimi rękami o ogrodzenie, patrząc jak Fatty zapuszcza motor swe go Forda i jak na nim odjeżdża.

Powoli wrócił do domu, wszedł do mieszkania i zapukał do drzwi.

Tom wyszedł do niego na palcach.

— Cicho! — syknął. — Zasnęła. To już dobrze... Niech śpi! Dobrze zasnęła.

Mick wzruszył ramionami.

— Kiedy ty się nareszcie przestaniesz bawić z tą kobietą? Oddaj ją do szpitala, niech się tam nią zajmą. Przestańmy być niańkami! Lepiej, byś posłuchał, co mówi Fatty, a ty nie miałeś nawet czasu z nim pogadać!..

— A cóż on takiego gada?..

Mick opowiedział mu, jak umiał dokładnie to, co usłyszał. Tom zamyslił się.

— To są wszystko głupstwa! — powiedział po chwili. — Teraz nie ma nic do roboty. Zobaczą się z Alem, to go uspokoję. Muszę jeszcze odwiedzić Klarę. To najpilniejsze. A pojutrze pojedę do Fatty'ego. Ty naturalnie musisz tu zostać.

— Jeszcze?... Już mi się znudziło siedzieć w tym kurniku. Nie lubię wsi.

— Musisz jeszcze posiedzieć. Uważaj na nią. Zresztą zaraz powinna zjawić się pielęgniarzka. Doktor obiecał przysłać. Ja pojedę do Klary.

Mick mrucał jeszcze coś pod nosem, kiedy Tom wyruszył z małego garażu samochodem do Nowego Jorku, do Klary.

Klara powitała go radośnie.

— Już jest zupełnie dobrze! — powiedziała mu na powitanie. — Jestem tylko zupełnie bez pieniędzy. Musiałam wszystko zastawić, albo sprzedać! Nie mogłam się ciębie doczekać!.. Dziś Wit był na przechadzce i to dłużej. Wrócił prawie nie zmęczony. Za-

snął niedawno.

— A jaki jest w stosunku do ciebie?..

— Nie wiem... — twarz jej spochmurnała. — Dziękował mi za moją troskliwość... Ale to moja ostatnia próba. Jeśli teraz nie zjednam go sobie... to już nie mam potrzeby liczyć się z nim dłużej.

Tom usiadł zamysłony.

— Robimy obydwójce to samo — powiedział. — Chcemy zmusić dwoje ludzi do miłości dla nas, a czy się nam uda?..

— Ty to co innego... — szepnęła Klara.

— Dlaczego?..

— Wy mężczyźni inaczej patrzycie na miłość... Wam wystarczy zdobyć kobietę. Z jej wola, czy przeciw jej woli. To dla was nie gra roli. Szukacie w miłości własnego zadowolenia.

— Jest dużo racji w tym, co mówisz — powiedział w dalszym ciągu zamysłony. — Ale nie zawsze. To nie jest prawdą wtedy, kiedy się kocha tak mocno i głęboko, jak to nam się przytrafiło. Wtedy zdobyć to nie wystarczy. Pragnie się czegoś więcej. Nie tylko zdobyć, ale i zachować, nie tylko brać, ale i dawać!..

— I ty tak się zakochałeś w tej Hance?..

— Tak właśnie zakochałem się w tej Hance. Zda się, że niebezpieczeństwo już jej nie grozi. Będzie żyła i będzie zdrowa. Co będzie dalej? Nie wiem. Wezmę ją siłą, będę ją trzymał przy sobie, będę ją zmuszał do miłości do mnie... I co osiągnę?... Nie wiem. Może szaloną nienawiść?.. Będę ustawicznie obawiał się, czy nie targnie się na swoje życie. Ile razy mówiła o swojej śmierci w sennych majaczeniach! Jej choroba zresztą wypłynęła z przeżyć ostatnich. Wina Alfreda i moja.

— A ja co mam zrobić? Ja jestem w trudniejszym jeszcze położeniu!.. Co mam zrobić, jeśli Wit będzie chciał odejść? Zastrzelić go?.. Tak postanowiłam. Zabiję go, jeśli będzie chciał mnie opuścić.

— I co ci z tego przyjdzie?... Co zyskasz?... Kula nie obudzi w nim miłości. To darmo!..

— A co będzie ze spadkiem?..

— Mówiąc prawdę niewiele myślałem teraz o tym. Cóż, będzie! Będziesz miała dziecko..

— Którego nienawidzę! Które bym już teraz nawet w swoim łonie chętnie pozabawiła życia! Pomoście mnie do tego zmusili?!

— Nie gniewaj się... Popelniamy czasem potworności, nie zdając sobie z tego sprawy, zaślepieni jakimś celem. Nie można zresztą było oczekiwać dłużej. Tamci się niecierpliwia. Gobeld spiskuje przeciwko mnie.

— Był u mnie — przypomniała sobie. Opowiedziała Tomowi o przebiegu tych odwiedzin.

— Gdyby Tudziewicz cię kochał, można byłoby wszystko inaczej ułożyć!.. — ciągnął swoją myśl Tom. — Zupełnie inaczej!.. Nie układałaby się przed nami droga tak krwawo. Można byłoby skończyć z naszym dotychczasowym życiem. Al miał rację, kiedy chciał zostać w Europie. Rozumiem go. To może się sprzykrzyć!.. Ale nie mamy już przed sobą innej drogi. I musimy nią iść, chcąc nie chcąc!..

(Dalszy ciąg jutro)

PIOTR CHABERA

## Wspomnienia szwoleżera

(Cykl walk o Niepodległość 1919 - 1920 r.)

### Cześć III. Ofensywa Budiennego

61.

Jedziemy całym pufkiem wyciągnięci długą kolumną. Słońce jeszcze wysoko rzuca gorące promienie na ziemię. Tumany kurzu wznoszą się spod kopyt końskich, wałą do góry i, jak chmura, posuwają się za nami, przesłaniając widok.

Jedziemy, sami nie wiemy dokąd. Jedni powiadają, że na kwatery, inni zaś, że na drugą pozycję. Ktoś znów powiada, że mamy połączyć się z drugim pułkiem szwoleżerów i w nocy zaatakować bolszewików.

Koniec końcem pozostaje to dla nas tajemnicą, wiedzą tylko oficerowie; ale czy tak będzie, czy inaczej tego na pewno nikt nie wie.

Bolszewicy płatają nam teraz wciąż niespodzianki, są tak ru chliwi i tak obrotni, że tam, gdzie się ich spodziewamy, to ich nie ma, a natomiast tam się ukazują, gdzie ich nie posiał.

Odjechaliśmy może od wsi Zawidcze ze trzy kilometry, gdy ni stąd ni zowąd za nami rozległy się strzały.

Zatrzymawszy się, obróciliśmy się twarzami do tyłu, skąd dobiegają odgłosy strzałów i trajkot kulomiotów.

Obserwujemy drogę i widniejącą w oddali wieś. Strzały huczą bez przerwy. Wtem rozlega się wrzawa:

— Hurra!

Na pewno bolszewicy znów zaatakowali poznaniaków. Dowódcy nasi zebraли się w grupkę, naradzają się co robić i obserwują przez lornetki wieś.

We wsi wciąż huczy i słychać odgłosy toczącej się bitwy. Naraz widać, jak ze wsi wysuwa się długa kolumna jazdy i cwałem oddala się.

— Co to jest? — każdemu cisnie się pytanie.

Przyglądam się lepiej, i widzę, że galopują same konie, gdzieś tam tylko widać na koniu człowieka.

— Patrzcie! Patrzcie! — wołam — widzicie? Koniowoody na szych ulanów uciekają!

— Prawda! Prawda! — potwierdzają koledzy i wpatrują się pilnie.

Poznaniacy pewnie rozbici; ale, patrzcie! o! tam... z boku... ława... gonia ich, szarżują!.. widzicie o... tam na prawo kupą całą... leca! Psiakrew! Czego tu stoimy? Trzeba im pomóc, bo zafasują konie! — denerwują się żołnierze i nie mogą ustać na miejscu, obserwując zagadkową sytuację we wsi:

— Za mną kłusem, marsz! — komenderuje dowódca nasz, mały Dudziński i, jak strzał, rusza na pole walki

Zadudniła ziemia, chmura kurzu przestoniła horyzont. Jedziemy, jak lawina, z hukiem szczykiem. Żołnierze rwą się, zgrzytają z niecierpliwości zębami, ściskają w ręku szable i pędzą, aby prędzej. Trawi ich gorączka ciekawości i chęć spotkania się z wrogiem.

Minut dwie, pięć i już zbliżamy się do wsi Zawidcze.. Akurat pędzi z lewej strony dywizjon 17-go pułku ulanów pod wodzą byłego naszego dowódcy rotmistrza Kościc - Skarzyńskiego.

Wpadliśmy prawie jednocześnie. Skrzyński spojrzał na nas, uśmiechnął się zadowolony i zwróciwszy się do swych ulanów, krzyknął:

— Ułani, na bok! Szwoleżerów puścić naprzód!

Ułani osadzili konie na miejscu, zostawiając nam wolną drogę. Jesteśmy pode wsią. Naraz ukazują się przed nami grupki jadących bolszewików, a w tej chwili wysypuje się zza ogrodzeń i zabudowań wsi nieprzejrzana horda jazdy Budiennego.

Błyskawicznie rozwijamy się naprzeciwko nich w ławę i ruszamy z miejsca.

Zawyli dzikim wrzaskiem Ko zacy, błysnęły wzniesione w górę szable, pochyliły się nade łbami koni ostrza lanc, jęknęła ziemia pod tysiącem kopyt, wzniosł się tuman kurzu i ruwaliśmy na siebie.

Uderzenie było straszne! Rozległ się szczyk szabel, konie sta-

wały dęba, iance białe w prze ciwnika kruszyły się, lub wpa dały z rąk od impetu.

Zawrzało, jak w ulu. Słowem — piekło! Zwarliśmy się na chwilę, padły pierwsze szeregi, straty po obu stronach znaczne, krew się leje, padają ranni, wołają o pomoc, jednak nikt nie zważa, prze dalej, wyrąbuje sobie szablą drogę, tratując wszystko co na ziemi.

Widzę przed sobą migające twarze ludzi, łby końskie, czapy baranie. Co chwila przemyka ktoś obok, ociera się o mnie, błyskają szable, tuż na prawo i na lewo, czuję tylko, że szabla czasem w coś uderza, grzęźnie, sływa krwią gorącą, to znów uderza w coś twardego, odbija się z brzękiem, a koń sady, wierzga kopytami, pędzi, jak oszalały.

Jestem prawie nieprzytomny, oszołomiony. Nie wiem gdzie się znajduję. Nagle widzę przed sobą ogromnego bolszewika. Pędzi wprost i mierzy we mnie grotem swej piki.

Zanim zorientowałem się już ostrze lancy błysnęło mi przed oczyma i już miałem poczuć jej pchnięcie, gdy naraz huknął strzał, lanca upadła drasnawszy mię zaledwie po udzie, a koń uderzył całą siłą rozpędu w konia przeciwnika.

Obejrzałem się za siebie, chcąc zobaczyć kto mię uratował od śmierci i ujrzałem nasze go najmłodszego szwoleżera, piętnastoletniego Leonka Podroza, który pędził obok, ściskając w ręce mały karabinek.

Bolszewicy załamali się i rzucili do ucieczki. Pędzą co koń wyskoczy, szukając schronienia we wsi, jednak na próżno. Szwoleżerowie jadą im na karkach i razem z nimi wpadają do wsi.

Nieprzyjaciel jest w matni. Bolszewicy w wąskich opłotkach i zagrodzeniach zbili się w kupę i przyparciu do zabudowań w poplochu tratują się wzajemnie, spychają z koni i giną od szabel Polaków.

Rozpoczęła się okrutna rzeź. Szwoleżerowie rozwścieczeni nie mają litości rąbią, kłują, strzelają z karabinów, wprost przykładając skotłowanym bolszewikom łufy do głów.

Tryska krew od cięć na twarze naszych żołnierzy, a mózg z roztrzaskanych głów kulami bryzga na wszystkie strony.

Plutonowy Chorony cudów dokazuje. Wsparł się na swym Bartku w kupę bolszewicką, przewrócił nabiegle krwią oczy i dając znak swym potężnym basem rąbie strasznie, a gdzie uderzy, padają rozplątane łby, pochłostane ręce i ciało okrutnie pokaleczonych bolszewików.

Zaścierał zmasakrowane zwłoki zabitych drogą, a reszta nieprzyjaciela utorowawszy sobie drogę przez rozwalone parkany rzuciła się do grobli, aby ratować się ucieczką.

Jeszcze wre walka po zakamarkach i podwórkach wsi, lecz w kilkudziesięciu ruszyliśmy w ślad za bolszewikami na groblę.

Dalszy ciąg jutro.

# Milion padł na nr. 6424

## Pełna tabela loterii — Ostatni dzień ciągnięcia

Wczoraj w ostatnim dniu ciągnięcia 4-ej klasy 39 Loterii Państwowej sala gmachu Loterii Państwowej w Warszawie gdzie odbywało się ciągnięcie, była wypełniona po brzegi publicznością, która pragnęła nacalnie się przekonać kto będzie szczęśliwcem, na czyj los padnie milion.

Nagle na sali zaległa cisza. Ukazał się urzędnik Dyrekcji i obwieścił, że przystępuje się do ciągnięcia: pierwszy los, na który padnie najniższa wygrana, a więc stawka, otrzyma

równocześnie wielką wygraną. Po chwili włączono prąd. Oba bębny zaczęły się obracać ze zwitkami papieru i wygrany mi. Dwie sierotki przystąpiły do bębnow i każda z nich wyciągnęła po jednym zwitku. Urzędnik wziął te kartki i odczytał.

**NUMER 6424, WYGRANA 200 ZŁOTYCH. NUMER TEN WYGRYWA MILION.**

Na sali od razu zapanowało ożywienie. Publiczność zaczęła się gorąco interesować gdzie został nabyty ten los. Wkrótce okazało się, że los ten został nabyty w jednej z kolektur w Będzinie. Nabywcami są czterej kupcy.

### III ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE.

Stała dzienna wygrana Zł. 20.000 na Nr.: 65318.

Zł. 1.000.000 na Nr.: 6424.

Zł. 30.000 na Nr.: 417.

Zł. 10.000 na Nr.Nr.: 116152 144121

Zł. 5000 na Nr.Nr.: 4019 34698

45909 63133 128851.

Zł. 2.000 na Nr.Nr.: 11493 18204

21486 40165 40262 52232 74914 79506

92581 123098 125558 127816 133762

135693 142415 150506 153348 171834

184169.

Zł. 1.000 na Nr.Nr.: 3037 7672

11467 16164 21577 22897 25822 34358

34722 35001 35247 41377 42572 51005

64258 66128 66355 67946 71502 78097

78721 81284 82248 89720 90135 92191

98907 106154 116557 118861 122823

124561 131490 140314 141872 140397

142092 144986 154231 156322 157340

171098 172807 175717 178980 180378

180371 184377 185741.

### Wygrane po 200 złotych.

25 182 203 44 707 1186 745 47 81

974 2022 109 55 88 538 56 662 729

842 88 3037 55 84 119 27 244 66 84

323 53 573 654 60 742 53 844 67 4006

19 55 133 66 401 20 32 531 714 20

5088 183 207 402 665 78 762 851 6130  
456 93 625 34 902 7140 283 98 326 88  
432 521 93 607 751 97 934 59 8070 142  
43 204 377 412 34 72 517 644 796 818  
30 57 9021 168 362 407 504 615 23 807  
941 53.

10005 125 67 216 65 66 77 341 60  
407 81 751 84 995 11029 78 86 333  
698 12221 411 96 605 863 13018 140  
330 440 515 711 873 14399 406 49 542  
51 633 64 738 937 71 15012 225 333  
43 63 508 67 648 765 918 74 16014 65  
75 152 492 604 827 919 94 17135 223  
25 432 833 73 85 961 18026 48 92 313  
46 605 778 19052 342 463 516 46 654  
87 792 809 44 64 929.

20127 226 31 57 21166 87 97 577 668  
984 87 22017 118 476 510 12 91 789  
806 906 16 40 23335 452 54 596 606  
704 61 24031 255 316 47 536 58 90  
714 76 96 25102 416 45 999 630 917  
21 26003 10 43 112 315 441 89 504 23  
64 628 95 761 887 27066 99 131 53 74  
226 49 375 48 515 802 28005 32 64  
103 39 538 598 637 941 81 29179 381  
551 621 71 711 861 63 917 45  
30717 99 863 95 942 70 31340 534  
687 843 912 16 32172 501 671 766 79  
866 33029 210 333 466 779 928 32  
34116 371 477 853 59 920

35217 394 597 672 730 39 961 36046  
64 164 75 213 344 537 56 702 96737020  
100 71 558 627 719 45 840 38302 57  
90 573 600 5 5 5757 840 50 82 59032  
56 161 265 421 39 73 669 709 77.

40006 41 415 46 75 710 833 989  
41307 8 25 438 95 639 707 44 853 930  
67 42220 77 426 508 35 958 65 43314  
62 470 570 675 99 794 904 44154 300  
83 512 13 991 54267 345 57 443 720  
857 46003 94 128 690 93 600 5 814 39  
47023 33 111 43 63 88 283 303 683  
711 41 828 81 90 989 48106 11 27 728  
867 922 49057 112 303 29 438 670 927

50086 239 210 34 389 410 576 664  
51153 216 393 422 684 809 942 52134  
342 528 657 874 934 53465 57 79 90  
555 638 814 54093 128 324 517 60 95  
628 707 812 982 5358 55166 217 364  
418 569 698 56015 316 29 42 620 614  
802 57014 299 326 44 456 517 798 838  
29 76 941 58878 296 652 778 801 19  
59018 146 53 72 647 78 757 58 860 90

60211 549 702 67 881 61060 129 249  
514 5881 630 908 33 24 83 62189 556  
683 732 74 97 854 47 63043 168 210  
805 55 942 64139 503 65029 51 56 353  
56 380 90 810 15 913 66090 335 84  
454 589 943 67040 161 494 518 608  
705 40 913 72 68004 101 224 621 60  
849 910 69400 59 811 61 900 64 83

70030 58 228 81 413 57 618 92 636  
811 51 58 984 71030 390 453 91 98  
605 32 41 602 48 64 86 903 50 70 72003  
4 307 426 27 899 909 73 73047 75 202  
496 577 79 873 924 74383 504 613 827  
75157 218 84 344 428 71 529 35 80  
835 76276 93 323 77 419 543 666 983  
77081 450 626 823 65 939 99 78164  
246 92 94 446 48 621 33 726 65 892  
56 79138 78 443 558 633 923 50

80006 125 87 99 242 492 555 33 95  
749 813 50 914 81140 239 63 407 605  
724 30 867 997 82050 117 349 53 92  
404 569 716 40 994 83133 228 456 740  
843 84036 158 278 321 36 416 72 734  
72 78 961 85121 28 289 469 90 543 51  
809 121 28 269 469 90 543 51 809 933  
84 89 86170 90 425 27 60 860 87005  
47 167 376 464 706 999 88055 87 96  
159 449 75 689 709 811 13 87 910 90  
89007 206 16 340 456 528.

90135 54 68 422 34 36 62 689 732  
91165 240 51 60 375 414 506 92016 35  
137 224 303 24 448 53 739 854 59 89  
930005 199 305 95 414 92 88 549 605  
78 715 843 903 13 94010 245 80 353 588  
704 53 88 952 56 95108 39 291 97 303  
420 545 719 51 808 84 995 96101 58  
366 601 97208 63 382 460 507 609 45  
12 51 740 63 69 98 231 63 362 508 907  
99082 155 287 418 87 524 26 632 61  
67 152 57 826 49 919.

100092 153 285 351 71 433 56 63 94  
675 786 845 74 101479 544 59 68 698  
759 964 102043 126 412 588 96 103089  
121 24 345 69 463 663 85 94 701  
104226 64 97 442 51 513 80 768 82  
853 87 950 83 105002 42 355 592 691  
819 996 106002 396 501 616 726 34  
851 107066 372 464 44 511 62 636 724  
51 857 109271 312 18 591 725 895 931  
85 10967 112 72 73 294 456 73 579 768  
802 86 900.

110017 30 67 293 431 71 610 700  
962 111224 27 43 437 541 97 659 796  
880 112141 73 84 213 439 43 87 587  
810 926 40 70 113371 96 567 72 607  
768 917 46 114433 509 666 83 744 115  
119 70 220 54 88 326 451 37 744 78  
822 76 913 61 116003 10 61 120 95  
257 479 707 24 60 915 117033 106 97  
252 94 414 619 888 118303 24 402 595  
119201 61 531 617 73 842 60 85 912  
13 80.

120121 36 234 76 86 504 7 707 96  
809 121169 480 732 817 82 122098 124  
361 80 88 524 76 633 808 123025 89  
115 32 201 353 424 616 790 124124  
324 412 630 50 84 713 20 804 911  
125056 79 92 401 39 57 664 73 942  
126285 462 519 82 127017 85 97 311  
75 821 978 88 128046 235 411 14 569  
717 37 859 941 37 61 129089 292 457  
527 908.

130026 235 62 314 431 47 735 8907  
917 131071 244 392 519 618 44 713 67  
886 132326 405 69 645 764 881 942 98  
133180 202 329 455 290 692 63 725 67  
912 134630 831 135027 195 460 573  
646 67 918 137172 229 94 418 42 88  
831 95 984 139127 74 35 444 519 789  
811 919 40.

140341 211 353 91 449 71 580 600  
87 990 141085 142 150 309 58 674  
143173 391 678 974 144052 344 583  
666 934 146013 147018 202 149001 129  
359.  
150263 409 51 672 151013 184 718  
862 955 152056 308 401 237 700 153005  
154043 585 155084 371 76 157051 283  
391 159015 44 101 291 336 645 63 732  
955.  
160183 278 392 161124 398 699 763  
919 163007 41 143 444 5000 164180  
316 81 165005 12 304 33 95 167131  
374 169058 96 179.  
170086 179 273 373 680 171043 944  
173023 124 226 975 93 174141 286 379  
917 175178 83 463 177058 74 137 280  
368 854 179024 72 292 322 428 829.  
180016 89 287 426 526 955 181421  
995 182081 292 183052 42 268 393 540  
71 684 772 888 184194 389 444 511 22  
659 807 901 81 185073 312 580 616 73  
737 900 186262 187161 593 820 998  
188077 176 471 87 588 670 703 189062  
143 73 242 439 698 828 31 87.  
190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

130026 235 62 314 431 47 735 8907  
917 131071 244 392 519 618 44 713 67  
886 132326 405 69 645 764 881 942 98  
133180 202 329 455 290 692 63 725 67  
912 134630 831 135027 195 460 573  
646 67 918 137172 229 94 418 42 88  
831 95 984 139127 74 35 444 519 789  
811 919 40.

140341 211 353 91 449 71 580 600  
87 990 141085 142 150 309 58 674  
143173 391 678 974 144052 344 583  
666 934 146013 147018 202 149001 129  
359.  
150263 409 51 672 151013 184 718  
862 955 152056 308 401 237 700 153005  
154043 585 155084 371 76 157051 283  
391 159015 44 101 291 336 645 63 732  
955.

160183 278 392 161124 398 699 763  
919 163007 41 143 444 5000 164180  
316 81 165005 12 304 33 95 167131  
374 169058 96 179.  
170086 179 273 373 680 171043 944  
173023 124 226 975 93 174141 286 379  
917 175178 83 463 177058 74 137 280  
368 854 179024 72 292 322 428 829.  
180016 89 287 426 526 955 181421  
995 182081 292 183052 42 268 393 540  
71 684 772 888 184194 389 444 511 22  
659 807 901 81 185073 312 580 616 73  
737 900 186262 187161 593 820 998  
188077 176 471 87 588 670 703 189062  
143 73 242 439 698 828 31 87.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

190017 217 303 438 571 644 86 94  
784 999 19128 45 79 519 70 88 505  
616 34 706 46 89 801 192232 650 972  
193038 241 346 70 402 504 88 835 82  
194066 271 507 44 76 714.

91 868 921 109152 98 200 702.  
110049 90 222 84 310 88 646 844  
965 67

# Pochował 85.000 nieboszczyków

## Sensacyjny proces znanego w całej Polsce „króla nieboszczyków“

Wczoraj na wokandzie warszawskiego Sądu Okręgowego znalazła się sprawa głośnego już w całej Polsce Motta Pinkiercia - „Króla nieboszczyków“.

Olbrzymią swą sławę Pinkiert zawdzięcza faktowi, że przez szereg lat był referentem żydowskiego towarzystwa „Ostatnia Posługa“, zajmującego się chowaniem zmarłych.

W pewnych sferach Pinkiert zyskał sobie taką popularność i zwolenników, że był nawet wybrany na członka rady gminy wyznaniowej.

Pinkiert szczyci się tym, że w swym życiu pochował 85.000 nieboszczyków. I byłby prawdę podobnie dożył w tej sławie w stu lat, gdyby władze bezpieczeństwa nie zainteresowały się bliżej jego osobą, a zwłaszcza działalnością... finansową.

Rezultaty tego zainteresowania były sensacyjne, bo okazało się, że „król nieboszczyków“ nie tylko potrafił na nieboszczykach zarobić, ale i dopuścić się defraudacji.

Wielomiesięczne dochodzenie wykazało, że Pinkiert przywłaszczył sobie około 50.000 zł.

„Król nieboszczyków“ powe-

drował do kryminału.

Zwolennicy Pinkiercia niejednokrotnie urządzali demonstracje przed „Pawiakiem“, żądając zwolnienia człowieka, który miał im w przyszłości ułatwić wędrownkę na tamten świat.

Po zakończeniu śledztwa — Pinkiert wypuszczono na wolność. Nie umiał on jednak z niej należycie korzystać, bo znowu wszedł w kolizję z przepisami i został osadzony za kratą.

Na dzisiejszą rozprawę „król

nieboszczyków“ będzie prowadzony przez urzędowe „duchy bezpieczeństwa“ z więzienia.

Rozprawa, która potrwa kilka dni, wywołała ogromne poruszenie wśród pewnej warstwy społeczeństwa żydowskiego.

## Dziki płasy nagich „paniенок“

### Niezwykła awantura zakończona „marszem“ do komisariatu

Zamieszkała w Warszawie przy ulicy Mokotowskiej 59 Stanisława Młynarska, kontrolna, odznacza się wielkim pociągami do alkoholu, a ponieważ z natury jest awanturniczą u sposobienia, więc każde nadużycie wódki kończy się zwykle jakimś karygodnym wybrykiem.

W dniu wczorajszym Młynarska wypijała większą, niż zwykle ilość wódki i w wojowniczym nastroju udała się niezwołoną przed dom na ulicę, gdzie w odrodzonym sposobie zaczęła przechodzić.

Gdy jakiś starszy mężczyzna, zaczepiony przez Młynarską, ofuknął ją surowo, ta zdjęła pantofle z nóg i popędziła za przechodniem, usiłując go pobić. — Starszy pan zdołał dopaść do taksówki i odjechał.

Rozwścieczona ucieczką swe ofiary, Młynarska porwała na siebie suknię i w jednej tylko

bieliznie zaczęła paradować po ulicy, wypiewując sprośne pieśni.

W pewnej chwili awanturka spotkała swoją przyjaciółkę również kontrolną, Jadwigę Król (Dzielną 16), a chcąc dać wyraz swej radości z tak miłego

spotkania, rozebrała się do naga, po czym obie przyjaciółki rozpoczęły płasy na ulicy.

Policjanci obezwładnili szalejącą kontrolną i przewieźli je do komisariatu.

## Reporter donosi

Wczoraj rano w katedrze św. Jana w Warszawie, podczas nabożeństwa, zaśląbiała nagle i straciła przytomność jakaś kobieta, lat około 70-ciu. Staruszkę wyprowadzono na ulicę, gdzie przed przybyciem lekarza Pogotowia zmarła. Policja I-go komis. prowadzi dochodzenie celem ustalenia nazwiska i adresu zmarłej. Zwłoki przewieziono do prosektorium.

**ŚMIERĆ POD KOLAMI POCIĄGU**  
Zamieszkała w Milanówku Karolina Szymańska, przechodząc nieostrożnie przez tor kolejowy, dostała się pod pociąg pośpieszny nr. 204 i poniosła śmierć na miejscu.

Zwłoki ofiary własnej nieostrożności wydano rodzinie.

W Brwinowie pod pociąg pośpieszny nr. 201, rzucił się w zamiarze samobójczym Władysław Kowalski, robotnik, mieszkaniec Ursusa, który poniósł śmierć na miejscu.

Przyczyna rozpaczliwego kroku — przewlekła choroba płuc.

## ŚMIERTELNE ZATRUCIE ŚRODKIEM NASENNYM.

Pod opieką dr. Brandta przywieziona była z Berlina do Warszawy 42-letnia Maria Teresa z hr. Tyszkiewiczów, Romanowa hr. Ryszczyńska, która, jako chora na serce była na kuracji w Berlinie. Chorą przywieziono do mieszkania szwagra jej Witolda hr. Szebki (Sucha 7), gdzie zmarła.

Śmierć nastąpiła wskutek nadmiernej nadużycia środków nasennych.

## NAGŁY ZGON KOMPOZYTORA

W mieszkaniu własnym w Warszawie, zmarł nagle wczoraj 69-letni Aleksander Piotrow - Piotrowski, b. plk. gwardii carskiej, kawaler. 8. p. Piotrowski przebywał w Polsce od dwudziestu kilku lat. Znany był, jako kompozytor romansów cygańskich, pieśni sentymentalnych, tang i walców, które wydawał pod nazwiskiem Piotrowskiego, oraz akompaniator Messalówny, Gruszczyńskiego i Waltera. Poza tym napisał kilka operetek („Cyrkówka“, „Panienska z baru“ i inne), które swego czasu grywane były w „Qui - Pro - Quo“.

Zwłoki przewieziono do prosektorium.

## NIE CHCĘ

zerować na Waszej chęci wygrania, jak czynią to zaopatrzeni w egzotyczne nazwiska t. zw. „jasnowidze“, którzy są w zasadzie agentami kolektur lub akwizytorami przy sprzedaży obligacji. Nie wyludzam od Was 1-złotowych portoryj za bezwartościowe świstki, które wykupywacie za wysokim zaliczeniem.

## MAM PRAWO

jednak, korzystając ze swej wiedzy psychografologicznej stwierdzić czy i kiedy macie szansę wygrania. Ludzie nauki mówią o mnie, że połączyłem w sobie cudowny dar przewidywania z niezwykłą znajomością życia i ludzi.

Nie zwlekajcie ani chwili, ale zaraz, dziś, napiszcie do mnie na adres: ROLF NELSON, WARSZAWA, PIUSA XI 37 m. 8. Piszcie o wszystkim co Was dręczy, stawiając pytania na które pragniecie znaleźć odpowiedź. Dołączcie do listu datę urodzenia, adres oraz 3.50 zł. znaczkami pocztowymi jako honorarium za poświęconą Wam rzetelną pracę. Na list odpowiadam w ciągu 7 dni.

Kupon ulgowy na prywatny seans u Rolfa Nelsona ul. Piusa 37 m. 8. godz. 3-7 pp. Okaziciel zamiast zł 12 płaci tylko 5 zł.

## Pijak zdjęty z dachu przez straż ogniową

Łódzka straż ogniowa była wezwana do niezwykłego wypadku.

Właściciel domu przy ulicy Piotrowskiej 114 przyjął do na prawy pieców i przewodów kominowych 30-letniego zduna, Bolesława Maliszewskiego. Podczas przerwy obiadowej zdun udał się do pobliskiej restauracji, gdzie obiad obficie zakropił alkoholem. Po posiłku Maliszewski wrócił do pracy, ale nie zajął się robotą. Był senny, więc wszedł na dach 3-piętrowego domu i ułożył się do snu.

Śpiący w pewnej chwili zaczął staczać się z dachu i w końcu znalazł się na samej kra-

wędzi. Gdy przechodnie ujrzeni, że połowa korpusu jakiegoś mężczyzny znajduje się poza obrębem dachu i że każdej chwili grozi mu runięcie na bruk za alarmowali straż ogniową.

Straż niezwłocznie przybyła na miejsce i zdjęła śpiącego z zachowaniem wszelkich środków ostrożności z dachu.

Gdy Maliszewskiego rozbudzono i opowiedziano mu o jego przygodzie, rozplakał się z radości i objawwszy komendantowi straży, zaprosił go na wódkę. Gdy ten nie chciał pójść, udał się sam do restauracji, aby oblać swoje ocalenie.

## Złodziej-wariat usiłował okraść... wywiadowcę

Znany i karany 16 razy za kradzieże warszawski złodziej Józef Basecki (Warszawa), posiada zaświadczenie lekarskie o swej niepoczytalności. Tak uzbrojony, złodziej wciśka się beczelnie między tłum i kradnie, co mu się nawinie pod rękę.

W dniu wczorajszym Biasecki udał się na Dworzec Główny, gdzie upatrzył sobie ofiarę w osobie... wywiadowcy policji, usiłując skraść mu portfel z kieszeni.

Policjant chwycił złodzieja za kołnierz i przeprowadził go do aresztu.

## Hulanki i gra na wyścigach zaprowadziły na ławę oskarżonych

W związku z umundurowaniem i uzbrojeniem straży kolejowej w Dyrekcji Okręgowej Warszawskiej dopuszczono się niezwykłych nadużyć.

Kierownik tej straży, Nikodem Niepostyn oraz referent Władysław Nowakowski wraz z przodownikiem straży Józefem Haberlinem zgłosili się do Warszawskiej Spółki Myśliwskiej, zamawiając znaczną ilość broni dla strażników.

Warunki tej umowy były takie, że należność za broń miał spłacać strażnicy ratami.

Warszawska Spółka Myśliwska dostarczyła we właściwym

czasie zapas broni. Strażnicy raty wpłacali w terminach, ale pieniądze te ginęły po większej części w przepastnych kieszeniach Niepostyna i jego kompanów.

Wreszcie Warszawska Spółka Myśliwska, nie mogąc doczekać się pełnych wpłat zgodnie z umową, zaczęła dopominać się należności w Dyrekcji Kolejowej. Wtedy cała machinacja wyszła na jaw.

Wszyscy zostali aresztowani i wczoraj stanęli przed Sądem Okręgowym, oskarżeni o nadużycia władzy na szkodę interesu publicznego.

## Przeciw wygórowanym cenom za czynsz w domach

Popieranie akcji budownictwa mieszkaniowego zakrojone na większą skalę miało na celu przede wszystkim spowodowanie likwidacji głodu mieszkaniowego w większych ośrodkach. Poza udzieleniem kredytów na budowę małych domków rodzinnych przyznano ulgi podatkowe, wyznaczono kredyty długoterminowe budującym bloki mieszkalne.

Jednakże ustawodawstwo nie uczyniło żadnego zastrzeżenia w sprawie czynszu mieszkaniowego w nowych domach, wobec czego, jak to się obecnie okazuje, czynsz ten przekracza możliwości płatnicze większości oby-

wateli, dla których mieszkania miały być przeznaczona.

W śródmieściu w Warszawie sąsiedzi obecnie za mieszkanie 3 pokojowe z kuchnią od 300 do 400 zł miesięcznie, za czteropokojowe od 400 do 500 zł. Są to sumy wyjątkowo wielkie. Kalkulacja wykazuje, iż właściciel nowego domu, po odliczeniu ulg w podatku dochodowym i od nieruchomości wzbogaca się w ciągu szybkiego czasu.

Wysuwa się kwestia opodatkowania od takiego wzbogacenia się kosztem skarbu państwa i obywateli.

## TWORZY SIĘ NOWA ORGANIZACJA PRACOWNICZA LICZĄCA 30.000 CZŁONKÓW.

W wyniku trwających od pewnego czasu pertraktacji stowarzyszeń urzędników państwowych utworzona ma być nowa organizacja obejmująca pracowników wszystkich działów administracji państwowej. W skład tej organizacji wejdą: Stowarzyszenie Urzędników Państwowych, Związek Urzędników Skarbców i Związek Pracowników Umysłowych Administracji Wojskowej. Łącznie nowa organizacja obejmować będzie około 30.000 członków.

W końcu r. b. zwołany ma być do Warszawy pierwszy ogólnopolski zjazd tej organizacji, na którym to ogłoszona będzie deklaracja programowa.

## Regulacja płac włóknarzy

Minister Opieki Społecznej nadał w dniu 27 b. m. moc powszechnie obowiązującą orzeczeniu komisji rozjemczej dla przemysłu włókienniczego na obszarze m. st. Warszawy oraz województw: łódzkiego, warszawskiego i kieleckiego, poza gminą Myszaków. W ten sposób zostały ostatecznie unormowane warunki pracy i płacy 130.000 robotników, zatrudnionych w przemyśle włókienniczym.

Orzeczenie wprowadza 10-procentową podwyżkę płac robotniczych.

## Szatanie za uprawianie terrorku podczas strajku rolnego

W związku ze strajkiem rolnym, jaki miał miejsce w sierpniu b. r. z inicjatywy Stronnictwa Ludowego, Sąd Grodzki w Limanowej rozpatrywał po drugiej sprawie karna przeciwko Władysławowi Bugajskiemu, działaczowi Str. Lud. z Zagóro-

wa pow. Limanowa, oskarżonemu o zmuszanie ludności dążącej na jarmark do Limanowej do powrotu z drogi do domu.

W wyniku rozprawy Władysław Bugajski skazany został na 3 miesiące bezwzględnej aresztu.

razeni rolnicy ratowali się ucieczką w pole.

Gdy 3 furmanki leżały rozbite w rowie, samochód uderzył z taką siłą w ostatnią, że został odrzucony do przeciwnego rowu szosy, przy czym złamano dyszel wozu zranił konia w szyję. Właściciele zatrzymali kierowcę, który był zupełnie pijany.

Jak się okazało spośród rolników brakowało Lewińskiego. Znalaziono go w rowie, pod roz-

bitym wozem, wśród stosu warzyw. L. miał złamaną lewą nogę oraz liczne rany tłuczone na głowie.

Policja aresztowała pijanego kierowcę, Jana Kota, oraz zabezpieczyła uszkodzony samochód prywatny AO2-518, należący do Felicji Szapiro z Warszawy.

Lewińskiego umieszczono w szpitalu Przemienienia Pańskiego.

## Samochód rozbił 4 furmanki

### A wszystkim winien pijany kierowca!!

Jan Broda, Bronisław Grabowski, Tadeusz Lewiński i Jan Pienkowski, rolnicy z Mińska Mazowieckiego, jechali furmankami, naładowanymi warzywem do Warszawy, z tyłu ukazało się pędzące auto ciężarowe. Kierowca oświecił drogę i całym impetem wpadł na ostatnią furmankę, rozbijając ją. Jechał na niej Lewiński. Następnie w dalszym ciągu najeżdżał na pozostałe furmanki, które częściowo porozbijał. Prze-



TADEUSZ RYS

# DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZASAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,  
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU



Do Tani, do hotelu przyszedł Szestow. Był Tanią olśniony. Przynęcił jej, że zdejmie kajdany mężowi, da mu lżejszą robotę, Tania musi się postarać o jak najszybszy rozwód. Zagalopował się do tego stopnia, że chciał Tanię poślubić. Tania obroniła się. Umówili się na wieczór do kina, Szestow pożegnał się i wyszedł.

Tania usiadła do pisania grypsu.

Kiedy pisała gryps, ręce jej drżały. Wszystko dokładnie opisała, podała Tadeuszowi plan ucieczki i zakończyła go tak:

„Mieszkam w hotelu „Imperial”. Jak się tylko znajdziesz na wolności daj mi przez chłopca znać. List napisz w formie zamaskowanej.

Gdybym tu miała znajomych pomogliby nam, niestety, oprócz tego porucznika Szestowa nikogo tu nie znam.

Najdroższy mój, piszę drżącymi rękoma. Całuję papier, na który spojrzę twe oczy, który dotkna twe ręce...

Przeczytaj, zniszcz natychmiast!”

Na drugim widzeniu, które nastąpiło po kilku dniach, Tadeusz „zgodził się” dać Tani rozwód.

— Zdałem sobie sprawę, że to by było przestępstwem z mojej strony, gdybym ciebie zmuszał do nielegalnego życia z mężczyzną... A jesteś za młoda, by zrezygnować zupełnie z życia... To bardzo mnie boli, nie chcę jednak okazać się egoistą... Zrozumiałem, że dowodem mojej ofiarnej miłości dla ciebie będzie zgoda na rozwód...

Tania musiała udawać wzruszoną, rozplakała się głośno. Te łzy nie przysły jej z trudnością. Płakała nad swoim losem, płakała z radości na myśl, że Tadeusz będzie niedługo wolny.

Musiała zapewnić głośno Tadeusza o tym, że go nigdy nie zapomni, postara się o to, by mu ulżyć życie na wygnaniu.

Podczas rozmowy wepchnęła mu do ręki gryps, który szybko schował do kieszeni.

— Bądź zdrow — powiedziała głośno.

Spotkały się ich usta. Dreszcz szczęścia przeszedł całe ciało Tani. Miała wrażenie, że zapada się w przepaść.

O Boże! Jak dawno nie całowała tych kochanych ust! Jak dawno już nie piła z nich tak dobrze znanej słodyczy!

Tani zdawało się, że śni...

Wspomniała sobie tę pierwszą noc, kiedy znalazła się po raz pierwszy w ramionach Tadeusza...

Wpiła się ustami w usta Tadeusza i namiętnie całowała je. Upijała się. Zapomniała, gdzie się znajduje...

— Tadku... Tadku... — szeptała i gorące łzy spływały z jej oczu na twarz Tadeusza.

Nagle drzwi otworzyły się z trzaskiem. Na progu stał Szestow... Na twarzy jego igrał ironiczny uśmiešek.

Tania odskoczyła od Tadeusza. Była zmieszana, nie mogła nad sobą zapanować. Po twarzy jej spływały łzy...

## Z rozpacz

Kiedy Sawicki wsiadł na dworcu do dorożki nie wiedział co ze sobą począć...

Nigdy nie czuł takiej pustki, jak obecnie.

Miał wrażenie, że ktoś wyrwał mu serce, po którym się została bolesna rana...

Czy ma jechać teraz do domu w tym stanie? Co za głupi pomysł. Nie, nie pójdzie do domu!

Kazałby się teraz zawieźć do jakiejś szumnej knajpy, piłby tam bez końca!

Może w wódce znajdzie pocieszenie. Ma wrażenie, że jest bliski obłędu.

Nic może zapomnieć o tym, co niedawno widział na peronie. To jest straszne, to jest nie do pomyslenia.

Czy Podoska go naprawdę niecień okłamała? Czy to ona była inicjatorką tej całej kradzieży?

Tak! To Podoska była główną organizatorką, to ona pomogła ukraść dziecko! Wszystkie jej rozmowy z nim, wszystkie jej wizyty u niego miały jeden cel: zdobyć drogę do dziecka.

Ból powoli ustępował. Jego miejsce zajął gniew, tak groźny, jak nieszcześliwa była miłość Sawickiego.

— Nie, nie mogę tego przemilczeć! Ja tego tej babie nie podaruję — myślał Sawicki.

— Proszę stanąć, — huknął na dorożkarza.

Dorożka zatrzymała się.

Sawicki wysiadł, zapłacił i poszedł przed siebie. Wszedł do napotkanego szynku, kazał sobie podać wódkę. Pił dużo. Kelnerka, która podawała do stołu, zbliżyła się do stolika, stała chwilę i zapytała:

— Bardzo pana przepraszam... Czy pan czasem nie jest chory... pan jest tak blady...

Sawicki nie odpowiedział. Zapłacił rachunek i wyszedł na ulicę.

Wsiadł do dorożki i kazał się zawieźć z powrotem na dworzec wiedeński.

Zasapany, spocony wleciał prędko do kancelarii policji kolejowej.

Obecny przodownik, zdziwiony tym nagłym najeściem, zapytał się:

— Co się stało, mój panie?

Wystarczyło spojrzeć raz jeden na tego człowieka, jego rozwichrzone włosy, zmięty kapelusz i błędne oczy, żeby się domyśleć, że z tym człowiekiem stało się coś niesamowitego.

Sawicki milczał. Sapał ciężko.

— Dlaczego pan nie odpowiada? Pytam się pana co się stało?

Sawicki walczył ze sobą. Chciał zemścić się na Podoskiej, ale jednocześnie nie chciał wydać Jadzi w ręce policji.

Sawicki nie odpowiada. Nie może się zdecydować.

Jeśli wyda Podoską, unieszczęśliwi tym samym Jadzi! Podoska jedzie razem z Jadzią. Jadzia ma dziecko... Co robić? Jak należy postąpić?

Męczył go ból i gniew na przemian! Nie mógł myśleć. Nie panował nad sobą.

A jednak musi się zdecydować. Przodownik zniecierpliwiony milczeniem przybysza wstaje i zbliża się do niego.

— Dlaczego pan nie odpowiada — krzyczy.

— Hm... skradziono... skradziono...

— Co skradziono?

— Skradziono mi dziecko... podstępem porwano... — Sawicki wypowiedział ostatnie słowo ledwo dostyżalnym głosem.

— Dziecko? Gdzie?

— Kobieta... Kobieta uciekła z moim dzieckiem... Z dzieckiem, które wzięłam na wychowanie.

— Kiedy uciekła? Kiedy to się stało?

— Niedawno... Uciekła pociągiem, który pojechał w stronę Żąbkowic...

— Jak to się stało? Wyrwała panu dziecko i uciekła? Niech pan mówi trochę jaśniej! Nie rozumiem pana.

— Zameldowałem już policji — Sawicki ociera pot z czoła. — Policja wie o tym wydarzeniu... Dzisiaj z rana wywabiono wychowawczynię podstępem z domu, gdzie dziecko się znajdowało i dziecko porwano...

— No?

Sawicki nie może mówić. Sapie. Zdaje sobie sprawę, że unieszczęśliwia Jadzię, nie może się już cofnąć. Jest za późno.

— Gadał pan! O co panu chodzi? — złościł się przodownik.

— Poszedłem... Poszedłem na peron... Szukać... Nagle zauważyłem kobietę, która trzymała dziecko... To dziecko na ręku... Wsiadła do pociągu... Do pociągu, który niedawno odszedł do Żąbkowic...

— Teraz pan sobie przypomina! Pół godziny, temu pociąg odszedł do Żąbkowic! Dlaczego pan od razu nie meldował? Gdzie pan był?

— Ja... Nie wiedziałem, co się ze mną dzieje... Byłem oszołomiony... Zdezorientowany... Nie spodziewałem się, że spotkam tu dziecko...

— To po co pan przyjechał na dworzec?

Sawicki nie odpowiedział. Przodownik patrzył się na Sawickiego podejrzliwym wzrokiem.

— Jak wyglądała ta kobieta, która trzymała dziecko?

— Znam ją... Ona...

— Co? Pan ją zna? Tak się rzecz ma?

— Tak... Nazywa się... Podoska... Jest nauczycielką... Wsiadła do ostatniego wagonu... Błagam pana... Niech pan da znać na wszystkie stacje... aż do Żąbkowic włącznie... Niech pan wyda rozkaz zatrzymania tej kobiety z dzieckiem.

Dalszy ciąg jutro.

Czytajcie

ZYCIE KOBIECE

cena 20 gr.

Czytajcie tygodnik

Świat Przygód

Cena 10 gr.

# BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„W pułapce”



JUTRO: „NIESPODZIEWANA POMOC”

